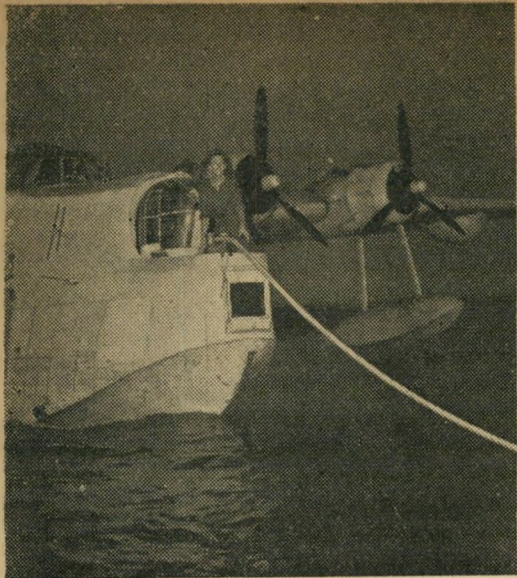

המטוס הכריטי בחוף תל-אביב
... מורידה צפורים מזרות

היפהפיה מרחובות בנשף הסטודנטים
... יריה מלווה חיוך...

המזכיר מלא המרץ של ההסתדרות, איש מפא"י, אנשי מפ"ם אישרו את הקו. הם לא הרגישו כי נתנו בידי מפא"י תקדים מסוכן מאד נגד עצמם.

שררה אעופפת

משה עוד שרת יוצא בקרוב לאפריקה הדרומית; גולדה מאירסון — לארצות הברית; יוסף שפרינצק סס לארגנטינה. אחרים — בתור. שמועה אומרת, כי אישם מונחת הזמנה לראש-הממשלה, שטרם החליט עליה. רק אליעזר קפלן אינו מתכוון לעזוב את הארץ: הוא מטפל בתקציב. אולם למעשה יהיו כל השרים היוצאים לדרך שליחיו של שר האוצר.

אגב עוד שני אישי-מעלה עמדו לצאת לחו"ל, ולא יצאו. קודם-כל זלמן שזר, שר החינוך, לוועידת אונסק"ו. אולם קם רעש בעתונים, שטענו, כי ראשית ענייני החינוך אינם בסדר, ושי נית, כי אונסק"ו — לא מכניסה דביוזם...

ושנית: הנשיא פרופסור חיים וייצ' מן דחה את צאתו להבראה לאיטליה. וסיבת הדבר, כי לא היה מי שימלא את מקומו בהעדרו מאחר שיו"ר הכנסת (ממלא מקום הנשיא) יצא לארגנטינה. פרופ' וייצמן יצא להבראה לאחר שמר יוסף שפרינצק יחזור, הרי אי אפשר להשאיר את מדינת-ישראל בלי נשיא.

שר הפנים נכנע...

אחרי מאבק נסתר, שהגיע עד לשר הפנים, ניצחו דו"גן ושומכר לאורך כל החזית -- הורשה להם להמשיך להופיע באידיש.

כידוע, קיימת בארץ תקנה לפיה אסור לאמנים מקומיים להופיע בשפה זרה, ואילו לאמנים אורחים מותר להי פיע בלועזית במשך ששה שבועות. משנסתיימו ששה שבועות להופעותיהם של דו"גן ושומכר, שלחה להם הצנר זורה האמנותית (הכפופה למשרד ה פנים) פקודת-איסור. שני האמנים הת מרדו וגרמו להתערבותו של מר שפי רא בכבודו ובעצמו. לבסוף נמצא פת ריון המשביע את הזאב (הצנזור) ואינו פוגע בכבש (האידיש) — השנים צרפו לעצמם שני אמנים המופיעים בעברית, ואילו הם עצמם ממשיכים להתלוץ באידיש כאוות נפשם...

שינויים במשטרה

אישיות מרכזית במשטרה עומדת להתפטר בימים הקרובים ממשרתה ול עבור לשרות הקונסולרי בקפריסין.

פריצות חוקית

אישיות חשובה בממשלה פנתה הש בוע לראשי המחלקות המוסמכות ב

כמעט כמובן מאליו, כאילו זה מעשה בכל יום שמיליונר ינדב מאות אלפי לירות בבתי-אחת למוסד ציבורי.

נענה השני ואמר:

— נדמה לי שעזבון בחיים אינו סתם תרומה, אלא יש בו גם ביטוח מסויים של הנדבן ומשפחתו לכל ימי חייהם. וכפי שקראתי יהיו 45 בני משפחה אשר יאכלו מפירותיה של הקרן הקיימת בעולם הזה...

— בעצם — נאנח השלישי — לא אתפלא אם אשמע על עוד מקרים שר בעלי עסקים שילכו בעקבותיו של ישראל טייבר. כידוע מרבה נכסים מר בה דאגה, ובכל זאת רוצים בני-אדם להיות עשירים, מפני שכדאי לבעל הנכס סים להיות שרוי בדאגות בשעה שיש שבר לפעולתו. אבל במדינה הנוטלת לעצמה את כל הרווחים כמעט, בצורת מס הכנסה ושאר מסים וארנונות, במ דינה האורבת לו לבעל העסקים על כל צעד ושעל כדי לתפוס אותו בעבירה ולהענישו ואף מצרה את צעדיו בכל מיני הגבלות וקיצובים וצוויל-הכעים — מה טעם להיות בעל נכסים? מוטב להיפטר מן הרכוש, לערוך מעין "הלי אמה פרטית", שהכנסה קבועה ובטוחה בצידה, ולחיות במולדת בלי כאב ראש ואפילו עם כתר של נדבן מכובד...

כבר לפני שנה הוכיחו הבדיקות הבאקטריולוגיות שהעיריה מזהמת את שפתי-הים. אז עוד התירו קטע צר לרח צה, והמכוניות המריקות את בורות הביוב חדלו לשפוך את תוכנן לתוך הים. אולם הזיהום נמשך לאורך כל חזית הים. התוצאה: השנה אסורה הרחצה גם בקטע שהיה בשנה שעברה רק מזוהם-למחצה.

אנו מנחשים שבבחירות הבאות ל עיריה, (לכשתקיימנה כעבור דור אחד או שנים) תנצח הרשימה שתכריז על הסיסמא: "בוז לחיידקי העיריה — נטבול את אבות העיר בים העיר!"

קשה להיות עשיר

ישבו בעלי מחשבות, היודעים גם לחשב חישובים, ושוחחו על המאורע הציבורי-הפינאנסי המפתיע: משפחת טייבר מסרה לרשות הקרן הקיימת לישראל, רכוש עצום, הנאמד ב-172 אלף לירות, בתורת עזבון בחיים.

-- בארץ אחרת — אמר האחד — היו העתונים ממלאים עמודיהם במא מרים על המשפחה המופלאה הזאת, היו מפרסמים צילומיו של הנדבן הגדול ומוסרים פרטי-פרטים עליו ועל מע שי, ואלו אצלנו מקבלים את הדבר

בקשה לחוות את דעתם על השאלה אם יש לתת מעמד חוקי לפריצות (האסורה) כידוע, על כל צורותיה לפי החוק הפ לילי שעבר למדינה מימי המנדט.

כידוע יש כמה אישים בחוגי הממשלה הסבורים שהלגליזציה של הפריצות תחת פיקוח רפואי תגרום להפחתת מספר העבירות המיניות. אולם אין להניח שבעלי דעה זו יגלוה ברבים, מחשש התגובה שהדבר עלול לעורר בחוגים דתיים.

גם בצרפת, שם בוטל בשעתו המע מד החוקי של הפריצות, נתעוררו ספ קות אם הועיל הדבר לאינטרס הצבורי.

מלחמת-חיידקים בתל-אביב

אי-שם במשרדי עיריית תל-אביב יו ש מפדק ראשי המתכנן מלחמה שר טחית בשעשועי האזרח. אטיאס מתה דקת חגורת-הכיתור. בתי-הקפה נסגרו בליל-שבת בשעה שכל אדם גורמלי יוצא "לבלות". הופעות אמנותיות גור נות אסורות באותו ערב. לטייל בשבת אי-אפשר אלא לבעלי-החן. אולם מקום שעשועים אחד שרד עד כה. נגדו הופנה כל מרצו של שונא-השעשועים. עתה ניצח. סוף-סוף נאסרה הרחיצה בים — זה השעשוע העיקרי לרבבות.

דגל שחור על ים תל-אביב
חיידקים בין הנערה והמים

מצור עי ראשי-העין
גדר-התיל בין וותיק וחדש